

یونیل

یونیل این کتاب را برای مردم یهودا که در قلمرو جنوبی اسرائیل سکونت داشتند، می‌نویسد. او پیشگویی می‌کند که خداوند بالای وحشتناکی خواهد فرستاد تا مردم یهودا را تنبیه کند. این بلا هجوم ملخ به سرزمین یهودا خواهد بود. ملخ تمام مزارع را نابود خواهد کرد، زیرا مردم یهودا نسبت به خدا وفادار نبوده‌اند. کتاب نگاهی به آینده می‌اندازد و از روز داوری سخن می‌گوید. تا پیش از رسیدن آن روز، فرصت هست تا مردم بسوی خداوند بازگشت کنند.

یونیل هجوم ملخ را بطور نمادی بکار می‌گیرد تا یورش سپاه دشمن را خبر دهد. مشهورترین بخش کتاب یونیل در فصل دوم یافت می‌شود. این همان بخشی است که پطرس در روز پنطیکاست از آن نقل قول می‌کند:

«روح خود را بر همهٔ مردم خوام ریخت! پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد. پیران شما خوابها و جوانان شما رویاها خواهند دید.»

نابودی محصولات و ماتم مردم

روغن زیتون از بین رفته و همه جا را غم و غصه فرا گرفته است.

¹¹ ای کشاورزان، گریه کنید و ای باغیانان، زاری نمایید؛ زیرا محصولات گندم و جو از میان رفته است. ¹² درختان انگور خشک شده، و درختان انجیر و انار، خرما و سیب، و تمام درختان دیگر نابود شده است. شادی از انسان رخت بر بسته است.

¹³ ای کاهنان، لباس ماتم بپوشید. ای خدمتگزاران خدای من، تمام شب در برابر قربانگاه گریه کنید، چون دیگر غله و شرابی نمانده تا به خانهٔ خدایتان هدیه کنید. ¹⁴ روزه را اعلام کنید و خبر دهید که مردم جمع شوند. ریش سفیدان همراه با تمام قوم در خانهٔ خداوند، خدای خود جمع شوند و آنجا در حضور او گریه و ناله کنند.

¹⁵ وای بر ما، چون روز هولناک مجازات نزدیک می‌شود. نابودی از جانب خدای قادر مطلق فرا رسیده است! ¹⁶ خوراکمان در برابر چشمانمان ناپدید می‌شود و تمامی شادبها و خوشبها در خانهٔ خدای ما به پایان می‌رسد. ¹⁷ بذر در زمین پوسیده می‌شود. انبارها و سیلوا خالی شده‌اند. غله در مزرعه‌ها تلف شده است. ¹⁸ گاووان چون چراگاهی ندارند سرگردانند و از گرسنگی می‌نالند و گوسفندان تلف می‌شوند.

1 این پیام از جانب خداوند به یونیل پسر فتوئیل رسید:

² ای مردان سالخوردهٔ اسرائیل بشنوید! ای ساکنان زمین گوش فرا دهید! آیا در تمام عمرتان، یا در سراسر تاریختان هرگز چنین چیزی واقع شده است؟ ³ ندر سالهای آینده این را برای فرزندانان نقل کنید. این داستان هولناک را سینه به سینه به نسل‌های بعدی تعریف کنید. ⁴ ملخها دست‌مسته خواهند آمد و محصول شما را تمام خواهند خورد.

⁵ ای مستان، بیدار شوید و زاری کنید، چون هر چه انگور بوده خراب شده و هر چه شراب داشتید از بین رفته است! ⁶ لشکر بزرگی از ملخ، تمام سرزمین اسرائیل را پوشانده است. آنقدر زیادند که نمی‌توان آنها را شمرد. دندانهایشان مانند دندان شیر نیز است! ⁷ تاکستان مرا از بین برده‌اند و پوست درختان انجیر را کنده، شاخه‌ها و تنه‌های آنها را سفید و لخت باقی گذاشته‌اند.

⁸ همچون دختر جوانی که نامزدش مرده باشد، گریه و زاری نمایید. ⁹ غله و شرابی که می‌بایست به خانهٔ خداوند تقدیم شود، از بین رفته است. کاهنان که خدمتگزاران خداوند هستند، ماتم گرفته‌اند. ¹⁰ در مزرعه‌ها محصولی باقی نمانده، غله و انگور و

¹¹ خداوند با صدای بلند آنها را رهبری می‌کند. این سپاه بزرگ و نیرومند خداوند است که فرمان او را بجای می‌آورد. روز دآوری خداوند روزی وحشت‌آور و هولناک است. کیست که بتواند آن را تحمل کند؟

دعوت به توبه

¹² خداوند می‌فرماید: «الآن تا وقت باقی است با تمام دل خود، با روزه و گریه و ماتم بسوی من بازگشت کنید. ¹³ اگر واقعاً پشیمانید، دل‌هایتان را چاک بزنید نه لباس‌هایتان را.»

بسوی خداوند، خدای خود بازگشت نمایید، زیرا او بخشنده و مهربان است. زود به خشم نمی‌آید، رحمتش بسیار است و راضی به مجازات شما نمی‌باشد. ¹⁴ کسی چه می‌داند، شاید او از خشم خود برگردد و آنقدر شما را برکت دهد که باز غله و شراب کافی داشته باشید و بتوانید به خداوند هدیه کنید!

¹⁵ در کوه صهیون شیپور را به صدا درآوردید! روزه را اعلام کنید و همه قوم را در یکجا جمع کرده، ¹⁶ آنها را تقدیس* کنید. پیران و کودکان و شیرخوارگان را هم جمع کنید. داماد را از خانه و عروس را از حجله‌اش فرا خوانید. ¹⁷ کاهنانی که خدمتگزاران خداوند هستند در میان قوم و قربانگاه ایستاده، گریه کنند و دعا نموده، بگویند:

«ای خدای ما، از تقصیرات قوم خود بگذر و نگذار بت‌پرستان بر ایشان حکمرانی کنند، زیرا آنها از آن تو هستند. نگذار بت‌پرستان ایشان را مسخره کرده، بگویند: پس خدای شما کجاست؟»

و عده برکت

¹⁸ آنگاه خداوند باخاطر آبروی سرزمین خود به غیرت آمده، بر قوم خود ترحم خواهد نمود. ¹⁹ خداوند خواهد گفت: «من برای شما غله و شراب و روغن می‌فرستم تا سیر شوید. دیگر در بین بت‌پرستان مسخره نخواهید شد. ²⁰ سربازان دشمن را که از شمال بر شما هجوم آورده‌اند، از سرزمینتان

¹⁹ ای خداوند، ما را یاری فرما! زیرا گرما و خشکسالی چراگاهها را خشکانیده و تمام درختان را سوزانیده است. ²⁰ حتی حیوانات وحشی هم برای کمک بسوی تو فریاد برمی‌آورند، چون آبی برای خوردن ندارند. نهرهای کوهستانها خشک شده و چراگاهها زیر آفتاب بکلی سوخته‌اند.

روز وحشتناک دآوری خدا

2 شیپور خطر را در اورشلیم به صدا درآورد! بگذارید صدای آن بر بالای کوه مقدس من شنیده شود! همه از ترس بلرزند، زیرا روز دآوری خداوند نزدیک می‌شود.

² آن روز، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرهای سیاه و تاریکی غلیظ است. چه لشکر نیرومندی! کوهها را مثل سیاهی شب می‌پوشاند! این قوم چقدر نیرومندند! مثل آنها پیش از این هرگز دیده نشده و پس از این نیز دیده نخواهد شد! ³ مانند آتش زمین را می‌خورند. زمین در برابر ایشان مانند باغ عدن است ولی وقتی آن را پشت سر می‌گذارند به بیابان سوخته تبدیل می‌شود. هیچ چیز در برابر آنها سالم نمی‌ماند. ⁴ آنها شبیه اسبهای تندرو هستند. ⁵ تماشا کنید چطور روی کوهها جست و خیز می‌کنند! به صدایی که از خود در می‌آورند گوش فرا دهید! صدای آنها همچون غرش عرابه‌ها، و صدای آتشی است که مزرعه را می‌سوزاند و مانند قیل و قال سپاه بزرگی است که به میدان جنگ می‌رود!

⁶ مردم با دیدن آنها به خود می‌لرزند و رنگ از رویشان می‌پرد. ⁷ آنها همچون جنگاوران حمله می‌کنند، و مانند سربازان از حصارها بالا می‌روند. در صفوف منظم حرکت می‌کنند ⁸ و بدون اینکه مانی برای یکدیگر باشند مستقیم به جلو می‌روند. باهیچ سلاحی نمی‌توان مانع پیشروی آنها شد. ⁹ به داخل شهر هجوم می‌برند، از دیوارها بالا می‌روند و مثل دزد از پنجره وارد خانه‌ها می‌شوند. ¹⁰ زمین در برابر آنها به حرکت می‌آید و آسمان می‌لرزد. خورشید و ماه، تیره و تار شده، ستارگان ناپدید می‌گردند.

* «تقدیس» یعنی جدا کردن، اختصاص دادن و مقدس ساختن.

رسیدن روز بزرگ و هولناک خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون سرخ خواهد شد.³² اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. همانطور که خداوند وعده داده است، در اورشلیم عده‌ای جان سالم بدر خواهند برد؛ زیرا خداوند عده‌ای را برگزیده است که باقی بمانند.»

داوری بر قوم‌های بیگانه

3 خداوند می‌فرماید: «در آن زمان وقتی رفاه و سعادت را به یهودا و اورشلیم بازگردانم،² سپاهیان جهان را در «درهٔ داوری» جمع خواهم کرد و در آنجا ایشان را بخاطر میراث خود، اسرائیل محاکمه خواهم نمود، چون قوم مرا در میان قوم‌ها پراکنده ساخته، سرزمین مرا تقسیم کردند.³ آنها بر سر افراد قوم من قمار کردند و پسران و دختران نوجوان را در ازای فاحشه‌ها و شراب فروختند.⁴ ای صور و صیدون، و ای شهرهای فلسطین چه می‌خواهید بکنید؟ آیا می‌خواهید از من انتقام بگیرید؟ اگر چنین کنید من بلافاصله شما را مجازات خواهم کرد.⁵ طلا و نقره و تمام گنجینه‌های گران‌قیمت مرا گرفته و آنها را به بتخانه‌های خود برده‌اید.⁶ مردم یهودا و اورشلیم را به یونانها فروخته‌اید و ایشان را از سرزمینشان آواره کرده‌اید؛⁷ ولی من دوباره آنها را از نقاتی که به آن فروخته شده‌اند باز می‌گردانم و همهٔ کارهای شما را تلافی می‌کنم.⁸ من پسران و دختران شما را به مردم یهودا خواهم فروخت و ایشان هم آنها را به سیانیان که در نقاط دوردستی ساکنند خواهند فروخت. من که خداوند هستم این را می‌گیرم.

⁹ «برای جنگ آماده شوید و به همه خبر دهید! بهترین سربازان خود را بسیج کنید و تمام سپاهیان خود را فرا خوانید.¹⁰ گلاؤنهای خود را نوب نموده، شمشیر بسازید و از اره‌های خود نیزه تهیه کنید. مردان ضعیف نیز خود را برای جنگ آماده کنند.¹¹ ای همهٔ قوم‌ها، بشتابید و از هر طرف جمع شوید.»

اکنون ای خداوند، جنگاوران خود را فرود آر!

¹² خداوند می‌فرماید: «قومها جمع شوند و به «درهٔ داوری» بیایند، چون من در آنجا نشسته، همه را

بیرون می‌رانم و آنها را به نقاط دوردست می‌فرستم؛ ایشان را به سرزمینهای بی‌آب و علف باز می‌گردانم تا در آنجا بمیرند. نصف آنها به دریای مرده و نصف دیگرشان به دریای مدیترانه رانده خواهند شد. آنگاه بوی تعفن لاشهٔ آنها بلند خواهد شد. من آنها را بسبب آنچه بر سر شما آورده‌اند نابود خواهم کرد.»

²¹ ای مزرعه‌ها ترسان نباشید، از این به بعد شادی نموده، خوشحال باشید، زیرا خداوند کارهای عجیبی برای شما کرده است.²² ای گله‌ها و رهمه‌ها نترسید، چون چراگاهها دوباره سبز می‌شوند. درختان باز میوهٔ خود را خواهند داد و انجیر و انگور به فراوانی یافت خواهند شد.²³ ای مردم اورشلیم، شادی کنید! در خداوند، خدای خود شادمان باشید! زیرا بارانهایی که او می‌فرستد، نشانه‌هایی از عدالت اوست. بار دیگر در پاییز بارانهای پاییزی و در بهار بارانهای بهاری خواهند بارید.²⁴ خرمنگاهها دوباره پر از گندم شده، چرخشتها از روغن زیتون و شراب لبریز خواهند گردید.

²⁵ خداوند می‌فرماید: «تمام محصولی را که سالهای قبل ملخها آن لشکر بزرگ و نابود کننده‌ای که بر ضد شما فرستادم خوردند، به شما پس خواهم داد!²⁶ بار دیگر غذای کافی خورده، سیر خواهید شد و مرا برای معجزاتی که برای شما انجام داده‌ام ستایش خواهید کرد و شما ای قوم من دیگر هرگز خوار نخواهید شد.²⁷ ای اسرائیل، شما خواهید دانست که من در میان شما می‌باشم و تنها من خداوند، خدای شما هستم و دیگر هرگز خوار نخواهید شد.»

روز خداوند

²⁸ «پس از آن، روح خود را بر همهٔ مردم خواهم ریخت! پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد. پیران شما خوابوا و جوانان شما رویاها خواهند دید.²⁹ در آن روزها من روح خود را بر غلامان و کنیزان شما نیز خواهم ریخت.

³⁰ «علامت‌های عجیب از خون، آتش و ستونهای دود، در آسمان و زمین ظاهر خواهد ساخت.³¹ پیش از فرا

خواهد بود و زمانی می‌رسد که دیگر هیچ سپاه بیگانه‌ای از آن گذر نخواهد کرد.

¹⁸ «از کوهها شراب تازه خواهد چکید و از بلندبها شیر جاری خواهد شد. نهرهای خشک یهودا از آب پر خواهند شد و از خانه‌ی خداوند چشمه‌ای خواهد جوشید تا دره‌ی شطیم را سیراب سازد.¹⁹ مصر و ادوم هر دو بسبب ظلمی که به سرزمین یهودا کردند از بین خواهند رفت، زیرا مردم بی‌گناه آنجا را کشتند.

²⁰ «ولی یهودا و اورشلیم تا به ابد پایدار خواهند ماند.
²¹ من انتقام خون قوم خود را خواهم گرفت و از تقصیر کسانی که بر آنها ظلم کردند، خواهم گذشت. من در اورشلیم با قوم خود ساکن خواهم شد.»

داوری خواهم کرد.¹³ داسها را آماده کنید، زیرا محصول رسیده و آماده است. انگورهای داخل چرخشت را با پا له کنید، چون از شرارت این مردم لبریز شده است.»

¹⁴ مردم دست‌مسته در «دره‌ی داوری» جمع می‌شوند، زیرا در آنجا روز خداوند بزودی فرا خواهد رسید.
¹⁵ آفتاب و ماه تاریک می‌شوند و ستاره‌ها دیگر نمی‌درخشند.

برکت خداوند بر اسرائیل

¹⁶ خداوند از اورشلیم فریاد برمی‌آورد. آسمان و زمین می‌لرزند؛ اما خداوند همچنان پناهگاه و قلعه‌ی قوم خود اسرائیل خواهد بود.¹⁷ «آنگاه خواهید

دانست که من در کوه مقدس خود صهیون، خداوند، خدای شما هستم. اورشلیم برای همیشه از آن من